

Call no: Ms. 9027 V6:7

Author: Efrayim Yehiel ben David ha-Kohen.

Title: Efrayim le-shamah hayah ... ki ... lakah Ha-shem et ...
David ha-Kohen ... kotev be-dema ...

כותב: אפרים לשמה היה ... כי ... לקח ה' את ... דוד הכהן ... כותב
בדמע ...

Imprint: [Italy : s.n., 1783]

Collation: 1 broadside ; 38 x 26 cm.

הערות: סוג הגליון: קינה. שם הנפטר: דוד הכהן. מקומות: מודינא. תחילת
השיר: אחר ספדי אב רם במר נפשי.

Subject: Elegiac poetry, Hebrew - Italy.
Hebrew poetry, Modern - Italy.

אפרים לשמה הים ביום חוכמה • אפרים סיה ענה בלי המוכה • הוכה תכה טריה ולא רככה • וירא אפרים את חליו • נתנבל מעדיו • רואיו יאמרו חיו • ביום גרם ונאלס • יום ריב ומנה • בחו ימי השילוס • קן כדוק בארץ יסולס • ואני מוסר לכלם • כי ביום חמישי בשבת לס' חזו יעשן אה' כ"ו אלל שנת בתק"מב לקח ס' את אדוני מעל ראשי • מע' א"מ מ"ו וערת ראשי • סרב הגדול מעוז ומגדול חסיד ועניו דיין מזויין כמס' רר דוד דבקהן זנ"קל ר"מ ור"מ דק"ק מודינא • ע"ח ובליל ששי ס' וירח ס' את ריח הניחוח ג' לחדש האון סתק"ע. אחר סהספד סספדתי עליו חני הצעיר בנו סמר והסנחה • ילולי יליל גנחוי גנח • כותב צדמע אפרים יח"אל ס"ט קוננת עליון זאת סקינס • במוג לכב ובמגינס • אולי סמנח חנינה • מאת ס' עס כל קרית דוד, חנה ויקריב עת לחננה • סכ"ר :

ה

קינת אפרים אך בתמורוים
 על כל קינה חגבר ותרים קול
 לא שת לב להונים ומפצירים
 ישתיק נחומיהם ויחן קול
 עת אני לדודי ודודי לי
 ברח דודי אל על ואוי נא לי

ו

אתחל בזכור עת רב במכאוביו
 איך שפני עצמותיו ולא ראו
 עוד סבו רב עליו באון רביו
 עד כי חשיו נפו וגם שאו
 עת אני לדודי ודודי לי
 ברח דודי אל על ואוי נא לי

ז

איכה כופר אוחיל עלי עון
 אם על חטאי גוע אלי עמיו
 זר תפארתי הרב בלי עון
 ויעף על רכבי אש אלי שמיו
 עת אני לדודי ודודי לי
 ברח דודי אל על ואוי נא לי

ח

אלו ספר אומר באודותיו
 חרס יורח יבא ולא אתום
 ומקונן עוד שפה תבואותיו
 הכי, הן לכבודו בכן אחתום
 עת אני לדודי ודודי לי
 ברח דודי אל על ואוי נא לי

א

אחר ספדי אב רם במר נפשי
 אשא קינים והי כבירת ארמון
 איכה נששת עת אלול חדשי
 ביתך צאנך רועה ואב המון
 עת אני לדודי ודודי לי
 ברח דודי אל על ואוי נא לי

ב

נתקע שופר בעיר וחדד עם
 נהיה רעה בעיר ואל עשה
 אוי כי באה צרה ואור הועם
 על משפחת דוד ובא שמשה
 עת אני לדודי ודודי לי
 ברח דודי אל על ואוי נא לי

ג

גדל אז וכמספד הדרומון
 מספד תמורוים על אשר נדקר
 הפיטו בירת דוד בשממון
 איך זיו מהם חלף וכל יקר
 עת אני לדודי ודודי לי
 ברח דודי אל על ואוי נא לי

ד

המר עליו וכעל בכור יחיד
 משפחות משפחות איש נכבד
 כל איש יקרע לבו ורב יפחיד
 כי הצדיק יאמר לדור אבד
 עת אני לדודי ודודי לי
 ברח דודי אל על ואוי נא לי

ט

אל שוכן על אמנה ולב בוחן
 אעתיר לשפוך עלי ובית דוד
 וליזשב עיר שלם ברוח חן
 נחם אל כל קוויו פבן דוד
 קינת אפרים אז יח"אלי
 תוסר עת בא דודי לגנו לי